

MIJN GELEEFDE LEVEN

MONOLOOG

Auteur: Peter Damen

Acteurs: 1 jongere vrouw, 1 oudere vrouw, 1 jongere man

Korte inhoud:

Drie familieleden vertellen het verhaal van hun leven tot nu toe.

Ieder persoon, de zus, de broer en de moeder, vertellen het verhaal vanuit hun eigen beleving. Ze vertellen het verhaal zoals ze het zelf beleefd hebben en hoe ze het doorgemaakt hebben.

Decor:

Is met eenvoudige attributen aan te passen aan de desbetreffende monoloog.

MIJN GELEEFDE LEVEN

MONOLOOG

De zus

Auteur: Peter Damen

Rolbezetting: 1 vrouw

Korte inhoud:

Mijn leven is een monoloog die gaat over het leven van een (jonge) vrouw.

Zij vertelt haar leven tot nu toe.

Wat zij doorgemaakt heeft en waar ze nu staat.

Ze vertelt dit verhaal terwijl ze haar gedane boodschappen opruimt.

Soms vertelt ze haar verhaal kalm, kil. Maar soms ook zeer emotioneel, vol spijt.

Een monoloog met een waarschuwing

Decor:

Het decor stelt een eenvoudige huiskamer voor, dit kan eventueel gerealiseerd worden door middel van zetstukken.

Zeker een tafel met een paar stoelen.

MIJN GELEEFDE LEVEN

(als vrouw opkomt heeft ze een boodschappentas met boodschappen bij zich, zet deze op tafel, Zucht eens diep)

Zo, die heb ik weer in huis. Veel is het niet. Alles is zo duur tegenwoordig. Je krijgt steeds minder boodschappen voor steeds meer geld. Maar ja alles is beter dan honger lijden en dat heb ik eerlijk gezegd genoeg gedaan.

(doet jas uit en legt deze over stoel)

Een tijd geleden heb ik zelfs uit vuilnisbakken moeten eten. Ja moeten eten. Ik had helemaal niets. Zelfs geen onderdak. Ik heb toen een hele tijd buiten geslapen. En als het heel koud was in een kraakpand of in het station. Daar knepen die bewakers soms een oogje toe en mocht ik binnen op een bank slapen.

(haalt langzaam boodschappen uit tas. Zet ze op tafel neer)

Och daar was die vriendelijke bewaker, die grote blonde. Een beer van een vent met van die korte stekeltjes haren. Op het eerste gezicht leek het zo'n bullebak maar hij had zo'n klein hartje. Hij gaf me heel soms ook iets te eten. En 's morgens maakte hij me wakker met een bekertje koffie. Och zo lief.

Maar ja dan moet je de kou weer in. Weer naar buiten en wat moet je dan he? Je loopt maar een beetje op en neer en gaat eens een warenhuis in en zo. Niet om iets te kopen want je hebt niks maar meer tegen de kou. Maar daar ruikt het soms zo lekker en dan...

(bedenklijk)

Maar goed hoe kwam ik hier ook weer op? O ja de boodschappen. Ja van thuis uit hebben we het nooit breed gehad. Zowel mijn moeder als mijn vader hadden hem graag (*drinkgebaar*) en daar ging dus het meeste geld aan op. Eerst had mijn vader nog wel werk maar op een gegeven moment werd hij door zijn baas buiten gekieperd. Ja, wat wil je als je steeds vaker dronken op je werk verschijnt. Dan houdt het op een keer op he?

Nou dat hebben mijn broer en ik dus geweten. We kregen nog minder te eten dan eerst. Want ja de drank he?

(schudt hoofd)

Het liep van kwaad tot erger en soms gingen we een hele tijd niet meer naar school. Mijn ouders hadden daar geen erg in. En wij spijbelde maar. We waren meer in de stad dan op school. En dat blijft natuurlijk niet goed gaan he. Op een gegeven moment kwam er dan ook zo'n deftige dame en die heeft met mijn vader en moeder gepraat. Toen ging het een tijdje beter.

(knikt)

Ja, toen het ging het even beter. We gingen weer naar school en we kregen weer te eten, in ieder geval meer dan toen ze allebei stomdronken in huis lagen. Maar dat duurde ook maar

heel even hoor want toen verscheen de fles weer op tafel in plaats van een stuk vlees of een brood.

(zucht)

En die mevrouw kwam toen ook weer terug. Nu was ze niet meer zo vriendelijk en ze mopperde behoorlijk tegen mijn ouders. Dat viel niet goed bij mijn vader, dat was toch al zo'n driftkop, zeker als ie gedronken had. Toen heeft mijn vader haar buiten gezet en de deur stevig dicht gegooid.

(glimlach)

Niet dat we daar veel mee opschoten want een paar dagen later kwam de politie en nam mijn vader mee. Wij, mijn broer en ik dus, werden door die mevrouw meegenomen. Naar zo'n internaat.

Och daar hadden we het eigenlijk best goed. We kregen tenminste goed te eten en we mochten nee we moesten iedere dag naar school. Op zich vond ik dat wel fijn. Ik kon goed leren en vond het echt fijn op school. In de klas niet zo. De meeste andere kinderen pestte mij omdat ik in een tehuis woonde en omdat ik mijn ouders niet mocht zien.

(staart nadenkend naar boodschappen in haar hand, even stil)

Op een dag werd ik zo boos op en ander meisje dat ik haar eens stevig aangepakt heb. Ze was weer aan het dreinen en pesten. Opeens werd alles zwart voor mijn ogen. Ik wist niet wat ik deed, echt niet geloof me nou.

(doet voor met grimmig gezicht en drukke gebaren)

Ik heb haar bij haar haren gepakt en haar een paar stevige klappen verkocht. Ze hebben me later verteld dat het meisje naar het ziekenhuis moest. Ze heeft er een paar dagen in gelegen geloof ik. Net goed had ze maar niet zo moeten pesten.

(zucht eens diep)

Nou toen moest ik dus voorkomen. Voor de kinderrechter dus. Moest ik vertellen wat er gebeurd was en hoe ik me voelde. Ik werd veroordeeld zeg maar. Nou ja, die rechter had het echt goed met me voor hoor. Zij vond het beter dat ik in een pleeggezin werd geplaatst. Dan zou ik meer aandacht krijgen. Dat was beter voor mij vond ze.

(knikt)

Ja, ja. Nou geloof me ik heb aandacht genoeg gehad. In het begin was het erg leuk in dat gezin. Ik moest echt wel wennen hoor. Helemaal in een andere stad, een andere school maar daar werd gelukkig niet gepest. Daar was het leuk. Ook in dat gezin. Die vrouw was heel aardig en lief. Die man bemoeide zich eerst niet veel met mij. Ook hadden ze een zoon. Die moest in het begin helemaal niets van mij hebben. Later wel. Ik was blij dat ik weer een soort van broertje had want mijn eigen broertje zag ik nu veel minder. Hij was ook in een pleeggezin geplaatst maar helemaal aan de andere kant van het land. Gelukkig mochten we elkaar wel regelmatig bellen en zagen we elkaar... soms. Maar ja dat werd ook steeds minder. Je.. je groeit eigenlijk uit elkaar, letterlijk en figuurlijk.

(wegwerpgebaar)

Maar goed, dat gezin.

(sarcastisch)

Dat leuke, lieve gezin dus. Zoals ik zei was het in het begin allemaal koek en ei. Ik kreeg genoeg te eten, kreeg leuke kleren, we maakten dagtrips. Echt een gezinnetje dus. Ik mocht soms zelfs uit. Moest natuurlijk wel op tijd thuis zijn. Was nog jong en zo.

(kijkt naar boodschappen)

Eerst deze even wegzetten.

(pakt paar boodschappen en af. Even tijdsoverbrugging. Op naar tas en boodschappen uithalen. Knikt bedachtzaam)

??

(zucht diep)

Even later zag hij me en bedreigde me dat ik niets mocht vertellen want dan zou hij verschrikkelijke dingen met me doen.

(lacht gemaakt)

Ik durfde dus echt niets te vertellen, had ik dat maar wel gedaan. Dan was alles misschien anders gelopen. Maar ja je bent een jong meisje en bent blij dat je daar woont. Nou hij kwam nog een paar keer kijken en ik dat liet het maar zo. Het voelde niet goed maar ik durfde niks te vertellen, tegen niemand. Nog niet tegen mijn beste vriendinnetje op school. En ja het liep van kwaad tot erger. Eerst kijken daarna friemelen en toen... toen deed hij dus die dingen waar hij mee bedreigd had. Ik werd steeds ongelukkiger en stiller. Mijn pleegmoeder vroeg wel of er iets was maar ik durfde echt niets te zeggen en.. en toen werd het zelfs nog erger.

(gaat zitten, friemelt met zakdoekje oid)

Zoon lief had schijnbaar een goede band met vaderlief want op een avond verscheen zoonlief niet maar palief himself. En geloof maar die wist van alles en wilde dan ook wat zoonlief ook steeds wilde. En.. en hij kreeg het nog ook. Ook hij bedreigde me met van alles als ik iets tegen zijn vrouw of wie dan ook zou zeggen.

(hoofd schudden)

Ze waren het roerend eens vader en zoon. Dat ging zo een tijdje door. Tot op een dag zowel zoonlief en palief samen verscheen. Ze wilden wat ze altijd wilden. Alleen nu met z'n drietjes. Ik weet zeker dat die twee erg genoten hebben. En ik? Ik... ik was een gewillig slachtoffer.

Ik.. ik liet ze maar begaan maar toen.. toen brak er iets in me en ik ben weggelopen. Maar ja waar naar toe he?

(staart naar handen, ogen afdoen, beginnen kuchen duidelijk geëmotioneerd)

Ik...ik heb toen een tijdje op de straat gezworven, Weer sliep ik overal of nergens. Ik mocht soms bij een vriendinnetje slapen. Ik ben toen weer gestopt met school. Dat vond ik heel erg maar.. maar als je op straat leeft heb je genoeg te doen. Het belangrijkste is overleven en dat kost tijd en veel energie. Je kunt er gewoon niets anders bij hebben.

Toen ontmoette ik een vriend. Hij woonde in een kraakpand je weet wel je maar daar in wonen omdat het niet gekraakt word. Och hoe heet dat nou? He wat vervelend... o ja antikraak. Hij had een kast van een huis. Ik kreeg een grote kamer. Helemaal voor mezelf.

Eerst was ik bang dat hetzelfde zou gebeuren als waar ik voor weggelopen was maar dat gebeurden gelukkig niet. Dat niet.

(pakt ondertussen weer een paar boodschappen uit)

Geloof het of niet maar het ging gelukkig weer beter met me. Ik voelde me weer blij, had overal weer zin en.. en ik vond zelfs een baantje in een winkel. Eerst vakken vullen en achter in het magazijn opruimen. Later zelfs achter de kassa. Ik kan goed hoofdrekenen dus daar was ik op mijn plek. Ik verdiende genoeg geld voor eten, voor kleren en ik betaalde die aardige vriend ook iets voor de kamer. Ja, toen ging het goed met me. Een tijdje ging het zo zijn gangetje.

(verzet boodschappen op tafel)

Op een dag gaf mijn huurbaas, die jongen waar ik bij inwoonde, een feestje en hij nodigde mij ook uit. Anders zou ik toch maar wakker liggen zei hij. Nou het was een gezellig feestje moet ik zeggen. Echt heel gezellig. En daar nam ik voor de eerste keer een pilletje. Ik voelde me er echt goed door. Die aardige jongen vertelde later dat hij aan wel meer van die pilletjes kon komen. En aan nog wel meer. En je weet hoe het gaat. Inderdaad, van kwaad tot erger. Echt dat gebeurd zonder dat je er zelf erg in hebt... denk ik.

In het begin een pilletje in het weekend en daarna steeds meer. Van een simpel pilletje gaat het naar iets anders en geloof me voor je erg in hebt ben je verslaafd.

(gebaar geld)

In het begin was het allemaal wel bij te houden maar op een geven moment kom je geld tekort en ja toen heb ik wat geld uit de kassa gehaald van die supermarkt. In het begin wat euro's maar ook dat werd steeds meer. Ik kon het goed verklaren en gapte zelfs bij m'n collega's uit de kassa, dus het bleef een tijd goed gaan dacht ik. Schijnbaar hadden ze me toch in de gaten want na een tijdje werd ik betrapt. Op heterdaad zoals ze dat zeggen. Met mijn hand in de kassa met het papierengeld in mijn hand. Gloeiend heet was ik erbij zeggen ze wel eens. Ik kreeg op staande voet ontslag. Kon gelijk verdwijnen. Op zich wel begrijpelijk natuurlijk. Mocht nog blij zijn dat ze de politie er niet bijgehaald hadden. Maar op dat moment had ik dat niet in de gaten. Ik was al zover weg dat het me niks interesseerde. Ik wilde maar een ding en dat waren die verdomde drugs. Wilde dat genot voelen. Heel even me helemaal vrij voelen. Heel even nergens aan denken en zeker niet aan die verdomde kuttijd toen. Voor even dan want de kater was heftiger dan het genot kan ik nu wel zeggen. Maar dat besef je dan echt niet hoor.

(friemelt even met iets)

In het begin deelde mijn huurbaas en ik alles samen.. drugs dan bedoel ik. Maar ja, we wilden steeds meer en we werden steeds feller naar elkaar toe. We vertrouwden elkaar voor geen cent meer. Op een geven moment hebben we er zelfs stevig om gevochten en geloof het of niet: ik won. Maar ik kon ook vertrekken en leefde weer op straat, Nu ook nog eens verslaafd. Zoals ik straks al zei valt op straat leven valt niet mee. Dat is een hard leven hoor. Maar als je dan ook nog aan de drugs bent dan is het nog eens zo zwaar. Je wilt maar een ding en dat is scoren. Scoren en nog eens scoren. Dat zijn eigenlijk drie dingen. Geloof me: je bent heel de dag bezig met die drugs. Scoren zoveel mogelijk.

??

(stil)

Ja maar dat zet niet genoeg zoiets aan de dijk. Bovendien wil je steeds meer. En dan blijft er uiteindelijk nog maar een ding over. Je gaat je prostitueren. Je wordt een hoer. Je verkoopt letterlijk je lichaam voor die verdomde drugs.

(stil)

De eerste paar keer voel je je vies en vuil. Gebruikt. Maar je hebt geld en je kunt er dus dope voor kopen. Luister, ik ben er niet trots op hoor helemaal niet maar die drang he die verdomde drang.

(zucht)

Goh, wat kan een mens laag zinken zeggen ze wel eens. Geloof me je kan heel laag zinken.

(bedenklijk)

En zo ga je van kwaad tot erger. Eerst doe je het nog zo veilig mogelijk maar als er opeens meer geld geboden wordt om het zonder condoom te doen ja wat doe je dan? Je wilt alleen maar een ding en dat is geld om te kunnen scoren.

(fel)

En toen merkte ik dat ik zwanger was. Mijn wereld stortte in. Ik! Zwanger! In verwachting! Hoe moest dat nou? Liep ik straks met een dikke buik langs de straat. Nou zijn er wel mannen die daar op kicken maar dat zijn er niet zo veel. Ik gebruikte en leefde gewoon door. Nou ja leven. Bijna alleen maar gebruiken. Ik was kilo's afgevallen. Zag er niet uit en voelde me dan ook goed beroerd. Maar ik besepte niet dat het zo niet goed kon blijven gaan. En het bleef niet goed gaan. Kon niet goed blijven gaan.
Ik.. ik...

(veegt met mouw door ogen. Staat open brengt boodschappen weg. Komt terug met glaasje water. Drinken)

Totdat ik op een avond opeens een erge buikpijn kreeg. Het was alsof er met messen in mijn onderbuik werd gestoken. Op straat zakte ik in elkaar. Ik weet niet echt veel meer, was eigenlijk verdoofd van de pijn. Het schijnt dat iemand de ambulance heeft gebeld en die heeft me naar het ziekenhuis gebracht. Daar bleek dat ik mijn... mijn baby had verloren. Ik.. ik had een miskraam. Ik kreeg medicatie tegen mijn verslaving en voelde me goed. Ze waren heel lief voor me. Maar.. maar de pijn bleef. Ik wist eigenlijk niet dat zoiets zo'n pijn deed, Hier.

(tikt tegen hoofd)

Ik wist, ik voelde dat er iets moest veranderen maar hoe? Ik was verslaafd en kon maar aan een ding denken. Er kwam een maatschappelijk werker aan mijn bed die druk zat te schrijven en veel sprak maar echt niks vertelde.

Op een dag werd ik wakker en toen zat er een man naast mijn bed. Heel rustig en ontspannen zat hij te wachten totdat ik wakker zou worden. Met een brede glimlach keek hij me aan en vroeg belangstelling hoe ik me voelde. Begrijpend luisterde hij naar me. Ik voelde dat hij me begreep. Hij luisterde alleen maar en zei bijna niets. Als hij al iets zei was het niet verwijtend. Hij liet me vertellen en ik praatte maar en praatte maar. Het was alsof ik niet meer kon stoppen. Ik vertelde hem alles en ik wist niet waarom. Hij straalde zoveel vertrouwen uit dat ik hem gewoon mijn levensverhaal moest vertellen. Ik moest dat. En hij liet me maar vertellen en hij luisterde maar.

Na een tijd en ik weet niet hoelang ik had liggen te vertellen, had ik mijn hele levensverhaal verteld. Hij keek me aan, pakte mijn hand vast, kneep er zacht in en zei alleen maar. Ik zal je helpen. Toen vertelde hij dat hij een priester was!

(grinnikt)

Een priester! En daar had ik mijn levensverhaal tegen verteld! Ik die alles gedaan had wat God verboden had. Hij zat daar in een spijkerbroek en een t shirtje. Ik denk dat ik hem met open mond had aangekeken want hij schoot in de lach en duwde mijn kin dicht. Toen.. toen stond hij op en kustte me heel zacht op mijn wang. Heel teder. Ik.. Ik kende zoiets niet. Tederheid kende ik niet. Hij keek me in mijn ogen en zei dat hij terug zou komen en me zou helpen. Hij kneep nog eens in mijn hand en verdween zacht uit mijn kamer. Verwonderd bleef ik achter.

(knikt bedachtzaam)

En hij heeft zijn belofte gehouden. De volgende dag was hij er weer en die dag erop en die dag erop. Hij kwam bijna iedere dag op bezoek. En eerlijk gezegd keek ik naar zijn bezoek uit. Hij stelde me gerust en zorgde dat ik steeds maar weer mijn verhaal kon doen. Hij probeerde mij niet te bekeren. Niet een keer. Hij luisterde vooral. En dat deed me zo ongelooflijk goed.

Toen kwam de tijd dat ik beter was. Ik was zowaar wat dikker geworden en ik slikte een hoop medicijnen. Medicatie tegen mijn verslaving en ter vervanging van mijn verslaving.

Medisch was ik klaar om ontslagen te worden maar waar moest ik naar toe? Weer de straat op? Met alle gevolgen van dien?

Mijn reddende engel kwam en zorgde dat ik opgenomen werd. In zo'n soort van afkickklinik.

Nou heb ik altijd gedacht dat een afkickkliniek zeer streng was. Heel vroeg opstaan en hard werken. Nou eigenlijk is het hard werken maar dan aan jezelf. Eigenlijk heb ik daar mezelf leren kennen. Mijn slechte kanten maar ook zeker mijn goede kanten want die heb ik ook. Net zoals iedereen, alleen ik kon ze niet tevoorschijn halen. Ik wist eigenlijk niet dat ik ze had en in die afkickkliniek heb ik dat ontdekt. Ook door mijn reddende engel. Die bleef me trouw bezoeken. Niet meer iedere dag maar zeer, zeer regelmatig. Langzaam nam mijn zelfvertrouwen daar toe. Dat vergde veel tijd. Ik.. eh ben nogal een ja hoe noem je dat als je weinig zelfvertrouwen hebt? Onzeker? Nou dat ben ik dus, was ik eigenlijk. Want langzaam klom ik uit een diep, diep dal. Langzaam kon ik ook omgaan met m'n verslaving. Door die mensen daar, de hulpverleners en m'n medebewoners en natuurlijk ook mijn reddende engel heb ik dat geleerd. Heel praktisch en niks geitenwollenachtig. Da's niks voor mij. Steeds maar zeggen hoe ik me voel, wat het met me doet en die dingen. Gericht werken naar een zelfgesteld doel en dan kleine stapjes dat heeft me gebracht naar waar ik nu ben.

(neemt slokje)

O denk nu niet dat het makkelijk was. Ik was zo gewend dat er altijd iemand om heen was waar ik met mijn zorgen, problemen en vragen terecht kon dat ik bang was voor de buitenwereld. Gehospitaliseerd noemen ze dat ook wel. Ik was als de dood voor de echte, harde wereld die als een slang op me lag te wachten om me weer naar de hel te slepen.

En hoe de dichter de dag kwam dat ik naar buiten mocht hoe angstiger ik werd. Ik dacht dat ik zo gauw ik een stap buiten de deur zette ik weer verslaafd zou worden en weer zou afglijden. En toen was hij er weer mijn reddende engel. Weer bekommerde hij zich over mij en begeleidde me stapje voor stapje in de harde, wrede echte wereld.

Hij ging met me winkelen, naar een dierentuin, pretpark, wandelen in de natuur. Noem maar op. Zo wendde ik langzaam weer aan het buitenleven.

Ik werkte ook aan mijn wonen, werken en zo. En steeds was hij in de buurt, als ik het moeilijk had of een terugval was hij er steeds voor mij.

Ik heb wel gemerkt.... Nee geleerd dat structuur in je leven erg belangrijk is. Op tijd opstaan, werk, tijd voor hobby's en weer op tijd naar bed. Dat geeft je leven weer zin.

(in gedachten knikken)

??

(knikt bedachtzaam)

Maar het lukte me, ik kon het, het lukte weliswaar met het angstzweet tussen mijn billen maar het lukte. Zeker ook door hem. Die wandeling heeft me nog meer gesterkt in het feit dat ik m'n verslaving redelijk onder controle heb. Ik zeg redelijk onder controle want geloof me soms krijg ik zo'n zin he. Maar dan zijn trucjes voor om die drang te onderdrukken, proberen te onderdrukken althans. Tot op heden lukt het me.

Ik heb gelukkig een goede daginvulling want ik heb weer werk. In het begin werkte in een magazijn waar al die kleding binnenkwam van die kledingbollen en sorteerde die kleding. Je wilt niet weten wat ik allemaal tussen die kleding gevonden heb. Het was overigens wel wennen om weer te werken. Ik moest echt weer in het ritme komen van weer op tijd opstaan en op tijd gaan slapen. Die structuur he, die ik niet meer kende. Maar na een tijdje ging dat steeds beter. Toen ik er een tijd gewerkt had ben ik ergens anders gaan werken. Ik werk nu op een kantoor van een groot ICT bureau. Niemand weet daar van mijn verleden. Alleen mijn baas maar die praat daar niet over. Het gaat goed en het is prettig werk. Het is nog maar een

tijdelijk contract en het verdient niet heel veel en ik ben mijn schulden ook nog aan het aflossen maar het is weer een stapje vooruit he?

(knikt, drinkt en zet wat boodschappen goed)

En dan mijn familie. Als je, je leven weer een beetje op orde hebt komt het verlangen naar je familie vanzelf weer boven. Nou ja verlangen, misschien meer nieuwsgierigheid. In ieder geval heb ik met mijn broer weer contact. Via de FIOM hebben we weer contact gekregen. Ook hij heeft het niet makkelijk gehad in zijn leven. Maar ook hij is op de weg terug. Terug naar beter. Toch opvallend dat alle twee de kinderen min of meer hetzelfde hebben meegemaakt. Hoe het toch kan lopen he?

(bedachtzaam)

Ook met mijn moeder heb ik weer contact. Niet veel, ik ga haar zo eens in de paar maanden bezoeken. Ze woont in een verzorgingshuis. Soms is ze van het padje en kent me dan niet eens meer. Op zich wel zielig om te zien hoor. Af en toe herkent ze me en dan kijkt ze me aan en schudt ze haar hoofd. Het is me duidelijk dat ze spijt heeft zoals het gelopen is. Maar ja terug draaien kan je het niet meer he.

Pappa is dood. Met zijn dronken kop is hij tegen een boom gereden, Op slag dood. Gelukkig heeft niemand meegenomen. Mama vertelde dat hij haar sloeg, de rotzak. Ze begonnen steeds meer te drinken en elkaar verwijten te maken dat hun kinderen uit het huis waren geplaatst. In zijn onmacht sloeg hij mama dan. De zakkenwasser.

Je slaat geen vrouwen. Je slaat trouwens nooit. Ik heb mijn handen altijd thuisgehouden. Nou ja of de andere moest beginnen. Maar dat valt dan onder zelfverdediging.

Ja, ja zo kabbelt mijn leven verder. Het kan verkeren zeggen ze wel eens.

(stilte, daarna opgelucht, blij)

O ja het belangrijkste zou ik bijna vergeten. Ik heb ook een vriend. Een echte vriend, ik bedoel iemand die van je houdt en waarvan jij houdt. Een schatje is het. Heb hem ontmoet op een personeelsfeest. Goh, wat was ik zenuwachtig om daar naar toe te gaan. Maar toen ik er eenmaal was, was ontzettend leuk en opeens stond hij voor mijn neus. We zijn de gehele avond samen gebleven en hebben lang gepraat, nou gekletst natuurlijk want op zo'n eerste avond laat je niet gelijk het achterste van je tong zien. Is normaal. Toch? Maar het voelde zo goed. We hebben afgesproken, zijn een keertje naar de film geweest, uit geweest een etentje

??

(opstaan, boodschap(pen) pakken en af)

Wat lust jij? Dan zal ik kijken of we het in huis hebben en dan.....

(af)

MIJN GELEEFDE LEVEN

MONOLOOG

De broer

Auteur: Peter Damen

Rolbezetting: 1 man

Korte inhoud:

Mijn leven is een monoloog die gaat over het leven van een jonge man.

Hij vertelt zijn leven tot nu toe.

Wat hij doorgemaakt heeft en waar hij nu staat.

Hij vertelt dit verhaal terwijl hij op een bankje in een park zit.

Soms vertelt hij zijn verhaal kalm, kil.

Maar soms ook zeer emotioneel, vol spijt.

Een monoloog met een waarschuwing

Decor:

Stelt een bank in een park voor. Naar eigen inzicht kan men dit verder aankleding met wat bosschages ed.

Als achtergrond geluid kan men wat spelende kinderen laten horen.

Zeker wat vogelgeluiden.

MIJN GELEEFDE LEVEN

(als man opkomt lege bank, heeft tas om schouder naast zich neerleggen)

He, he even zitten. Na een week werken is het goed om even te gaan zitten. Niet dat ik nu zo heel moe ben maar ik moet nog steeds wennen om heel de dag bezig te zijn. Ben dat niet meer gewend. Zeker na een hele week werken. Gelukkig is het weer weekend.

(haalt colaflesje uit tas en drinken, tijdens spel af en toe drinken en met flesje "spelen")

Eerst iets drinken. Ja tegenwoordig is het cola wat de klok slaat. Ik heb in de loop van de jaren wel iets anders gedronken. Wat zeg ik? Gezopen heb ik. Man, man wat heb ik gezopen. Ik leek sterk op mijn ouders. De appel valt niet ver van de boom zeggen ze wel eens. Ja vroeger werd er bij ons thuis ook stevig ingenomen. Mijn vader was het ergst van allemaal. Die kon er wat van zeg. Kwam ie stomdronken thuis waggelen en begon dan mijn moeder ook nog eens af te ranselen. En denk je dat hij ons met rust liet? Nee mijn zusje en ik kregen er ook van langs. En als mijn moeder er dan iets van zei dan kreeg zij voor de tweede keer een pak slaag. Nee, dat waren geen prettige tijden.

(even stil)

Het werd iets beter toen mijn moeder mee ging doen. Met drinken bedoel ik dan. Het klinkt misschien gek maar het was echt zo. Toen werd het klappen krijgen minder. Het was alsof hij een drinkmaatje had gevonden. Hij was vaker thuis en samen zetten ze het op een drinken.

(hoofdschudden)

In het begin zorgden mijn zusje en ik nog voor elkaar, we zorgden dat we op tijd naar school gingen, dat ons huiswerk af was en zo. Niemand merkte iets. O ja we zorgden er angstvallig voor dat er geen vriendjes en vriendinnetjes thuis kwamen spelen. Stel je voor man, dat zou goed shit zijn. Dan zou het bekend worden dat onze ouders bij heel de dag dronken waren. In het begin ging mijn vader nog werken en dronk hij alleen na werktijd. Eerst in het café en later thuis. Wat hij eerst teveel in het café uitgaf konden ze dan aan meer sterke drank thuis besteden. Vooral toen mijn moeder mee ging doen. Het uitgaan drinken naar zijn stamkroeg werd te duur he. M'n moeder zorgde eerst dat er nog eten was maar ook dat werd steeds minder. Het werd steeds erger en erger. Mijn vader verloor zijn baan, natuurlijk door zijn eigen schuld en toen was het hek helemaal van de dam. Ze waren bijna heel de dag dronken. Niet te geloven.

(hoofdschudden, slok)

En dat had natuurlijk zijn weerslag op ons. We verwaarloosden onszelf en dat kon natuurlijk niet goed blijven gaan. Het begon op school op te vallen. Op een dag stond er een vriendelijke dame voor de deur. Gelukkig waren ze nog niet zo erg dronken dat ze wel begrepen wat die mevrouw bedoelde in haar gesprek met mijn ouders. Het ging toen een tijdje beter. We kregen weer te eten en schone kleren en ze probeerden alleen te drinken als wij er niet waren of 's avonds als wij in bed lagen.

Maar ja, dat hielden ze niet lang vol he.

Op een dag sloeg mijn vader mijn zusje en toen ik zijn arm vastpakte kreeg ik er ook van langs. We probeerden de blauwe plekken zo goed mogelijk te verbergen maar dat lukte niet en die mevrouw kwam weer terug. Nu was ze niet meer zo vriendelijk tegen mijn ouders.

Mijn vader werd dat beu en heeft die mevrouw buiten gezet. Hij zette ze buiten! Hij dacht dat hij het zo op kon lossen. De zak.

(schaapachtig lachen)

Nou mooi niet dus. Een paar dagen later kwam ze terug met de politie. Nou dat ging niet zachtzinnig. Mijn vader werd gearresteerd omdat ie weer eens te keer ging tegen die mevrouw en de agenten en wij.. wij werden het huis uit geplaatst. Mijn zusje en ik werden eerst opgevangen in een tehuis. Wat waren we bang zeg. We durfden niet eens van onze kamers af. Maar goed na een tijdje ging dat beter en toen.. toen werden we uit elkaar gehaald. Er was geen pleeggezin dat ons samen wilden en de leiding wilden ons toch in een huiselijke omgeving op laten groeien.

En zodoende groeiden we dus uit elkaar. Letterlijk en figuurlijk. In het begin belden we nog wel eens en sms'te we meer ja je weet hoe dat gaat he? Je bent jong en ontmoet anderen en het contact verwaterd. Goed shit man. Achteraf gezien dan.

(even stil)

??

(zucht diep)

En de zoon dan. Ik dacht echt dat die de ene normale was in het gezin. Nou dat heb ik geweten.

Je bent kwetsbaar en je zoekt steun. Dan zie je ook nog eens de mensen wegvallen die je dacht te kunnen vertrouwen dat is helemaal erg.

Blijft er eentje over en die doet net alsof hij te vertrouwen is. En ik? Shit man, ik trap er stevig in.

Het begon allemaal toen hij eens op mijn kamer kwam want ik had natuurlijk een eigen kamer en wat voor eentje. Nou hij dus naar mijn kamer, Ik was net mijn huiswerk aan het maken en hij stapte binnen. Begint te klagen over zijn ouders en zijn zus en hun... hun ..eh uitspattingen zal ik maar zeggen en dat hij zich dood schaamt. Hij praatte precies zoals ik dacht. Nou kort gezegd we werden nog closer. Hij vertelde dat hij het ook wel eens deed met een meisje en wat ze dan deden. Gewoon alledaagse jongens dingen. We stalen soms wat sterke drank van die ouwe en dronken die dan stiekem op. Op zich niks verkeerd. Gewoon kwajongens streken dus.

Totdat hij op een keertje op m'n kamer kwam en hij een paar pilletjes liet zien.

Nou had ik natuurlijk wel eens geblowd, Da's tegenwoordig heel normaal. Maar ik had nog nooit iets sterkers gebruikt dus ik was wel benieuwd. Nou wij samen zo'n pilletje genomen. Het werkte goed, ik voelde me goed man. Kon alles aan leek het wel. Alles was goed en prima. Had later wel last van een soort kater en hoofdpijn maar al met al gaf het me toch een cool gevoel. We gingen die pillen steeds meer gebruiken. Op een geven moment kwamen we geld te kort. De euro's die we hadden waren op. Maar daar wist die zoon, dat lieverdje, wel een oplossing voor. Hij stelde voor om een heel stel pillen te kopen en die dan weer door te verkopen met winst natuurlijk. Zo zouden we onze eigen pillen kunnen bekostigen. We haalden... nou ja ik haalde geld van zijn vader weg en hij kocht een hele hoop pillen. Die

verkochten we op school en van het een kwam het ander. Binnen de kortste keren was het een publiek geheim dat wij pillen verkochten. En dat deden we goed. Op een gegeven moment kwamen ze zelfs van buiten de school. En ja hoor op een keer vroegen ze ook om ander sterker spul. Ik heb toen ene graai in de portemonnee van moeders gedaan en we konden ook die spullen kopen. Nou eigenlijk kocht zoonlief de spullen en ik verkocht ze weer door. Hij hield de omgeving in de gaten zei ie. Dat ging echt een tijd goed. We verdiende er echt goed aan. Waar vraag naar was leverden wij.

(zijgend staren, spelend flesje)

Maar ja blijf zelf maar eens van dat snoepgoed af. Als je er zo dicht bij zit bedoel ik dan. Het was de kat op het spek binden.

Geleidelijk begon ik er van te gebruiken. Eerst heel weinig maar op zekere dag merkte ik dat ik er niet meer buiten kon. Al wat ik verdiende ging op aan dat shit spul. En nog meer. Het duurde niet lang of zoonlief had door dat ik meer gebruikte dan verkocht en we kregen natuurlijk knallende ruzie. En wat niet uit kon blijven gebeurde. Ik werd opgepakt. Waarschijnlijk verraden door die rotzak van een zoon.

Ik werd naar het politiebureau gebracht waar ze alles wisten. Nou ja bijna alles. Ze wisten alleen niet van wie ik de drugs kreeg. Ze bleven maar doorvragen en janken en op een geven moment heb ik zoonlief verraden. Eigen schuld dikke bult dacht ik nog.

Die had echter zijn zaakjes goed op orde. Hij was nooit betrapt met het gebruik en het dealen. Ik wel. Hij wist er zich goed uit te kletsen. Ze konden hem niets maken. Mij des te meer en ik werd veroordeeld. Werd tot een aantal maanden jeugd detentie veroordeeld. Eerst moest ik in een soort van gevangenis waar een erg streng gezag was. Maar na een tijdje werd ik naar een soort tehuis verplaats. Daar was het wel gaaf. Met pijn en moeite kon ik ook afkicken. Ik ging weer naar school, nou ja ik volgde intern een opleiding tot automonteur. Dat beviel me wel. Kon ik tenminste met mijn handen werken en ik had weer een doel. Ik haalde verschillende diploma's en dat was niet altijd makkelijk maar het gaf me toch een goed gevoel. De opleiding zorgde zelfs voor een stageplaats. Alleen de baas wist van mijn verleden de rest niet. Ik heb daar met veel plezier gewerkt.

(slok, fles opbergen, shagbuil pakken)

Ik kreeg ook een woning toegewezen. Een klein appartementje want ik wilde niet meer naar dat gezin en dat gezellige gezin wilde mij niet meer. Kun je voorstellen zeg. Ik had geld weggehaald en hun lief zoontje beschuldigd van dealen. Nee alles lag aan mij. Nou ja eerlijk gezegd een groot gedeelte wel. Maar ik werd wel genaaid door dat zoontje. Dat was een harde les voor me. Ik nam me dan ook voor om er nooit mee in te trappen. Geen drugs en niemand vertrouwen.

(vloeitje en shag draaien)

Een tijdje ging dat goed. Ik haalde de rest van mijn diploma's en was nu een echte, gediplomeerde, automonteur. Goh wat was ik trots. Had dat toch maar mooi bereikt.

Ik vond werk in een kleine garage ergens achter op een industrieterrein. We werkten er maar met ene paar man. In het begin was het wel leuk.

Op een dag vroeg de baas of ik iets mee ging drinken, het was op een vrijdag. Als weekafsluiting. Natuurlijk ging ik mee. Ik was tenslotte een collega van hun en wilde er bij horen. We begonnen rustig maar na verloop van tijd werd het steeds meer.

we samen. Best cool zo'n hond. Hij beschermde me ook nog want sinds we samen waren bleven de anderen met kwade bedoelingen wel uit mijn buurt. Als ik een winkel inging om iets te kopen of weg te halen zat hij altijd trouw voor die winkel te wachten tot ik weer naar buiten kwam. We deelden het eten. Nou ja ik deelde het eten want wat hij vond en opat hoefde ik natuurlijk niet. Zo leefden we samen een tijdje en we werden bekend in de stad. Mensen gaven me soms iets extra's om iets voor de hond te kopen, wat ik dan ook wel deed maar ik kocht er natuurlijk ook drank voor. We sliepen tegen elkaar aan zodat we in de kou elkaar warm hielden. Kortom we werden onafscheidelijk. Waar ik was, was hij en waar hij was, was ik. Ik noemde hem Maatje.

(neemt slok, steekt sigaret in mond, eruit halen)

En toen gebeurde het. Ik weet niet wat er precies gebeurde maar ik was op een dag in een winkel en wilde net iets weghalen, zal wel drank zijn geweest, toen ik naar buiten keek. Daar zag ik hem zitten en hij keek naar me. We keken elkaar aan en het flitste door me heen als ik nu iets weghaal en ze zouden me snappen de politie zou komen en ik zou opgepakt worden. Met mijn verleden als veelpleger

??

Eerlijk is eerlijk het is me niet makkelijk gevallen. Ik moest weer van nul af aan beginnen. Stoppen met drinken en regelmaat in mijn leven proberen te brengen. Dat heeft het nodige gekost. Maar gelukkig kreeg ik goede steun van de begeleiding daar en natuurlijk van mijn Maatje. Die voelde haarfijn aan wanneer ik het moeilijk had en wat steun kon gebruiken. Hij moest ook wennen aan weer een dak boven zijn hoofd met allerlei regels en plichten. Schijnbaar had hij ook een hele tijd gezworven. Maar samen hebben we het gered. Langzaam krabbelde ik weer op. Het kostte me steeds minder moeite om de drank te laten staan. Ik ging weer werken, al was het in een soort van groentetuin die aan het opvanghuis was verbonden. Maar zo leerde ik weer regelmaat te krijgen in mijn leven want ik heb wel gemerkt dat, dat heel belangrijk is in een mensenleven.

(drinkt, flesje opbergen in tas)

Langzaam lukte het me om mijn leven weer op de rails te krijgen. Daarbij kwam ook nog eens dat mijn zus contact wilde. Via het FIOM had ze me gezocht en we hebben elkaar al een paar keer gezien. Ook zij heeft het niet makkelijk gehad in haar leven maar ook zij is op de weg terug. Ik hoorde van haar dat mijn moeder in een soort van verzorgingshuis zit en ook wel contact wil.

(schudt hoofd)

Ik kan dat nog niet. Er is teveel gebeurd en ik zit nog vol verwijten naar haar toe. Ik geloof dat mijn zus wel contact met haar heeft maar dat weet ik niet goed. En eerlijk gezegd interesseert me dat ook niet. Onze ouwe schijnt zich dood gereden te hebben. Met een zatte kop. Gelukkig was er niemand anders bij betrokken dan was het nog erger geweest. Zo zie je maar dat drank toch echt meer kapot maakt dan je lief is zoals ze wel eens zeggen. Dus het familiecontact gaat gelukkig ook beter. Vind het wel gaaf dat ik mijn zus weer terug heb.

(shagje in mond en aan willen steken, verder gaan zonder aansteken)

Maar goed met hulp van de begeleiding ben ik op een geven moment zelfstandig gaan wonen. In het begin kreeg ik iedere dag bezoek maar dat is nu afgebouwd tot een keer per week. Ook hebben zij gezorgd dat ik mijn oude werk weer op kon pakken en kon gaan werken als automonteur.

Man, man wat was ik nerveus toen ik voor de eerste keer naar mijn werk moest. Ik scheet zowat van de angst in m'n broek. Ik had wel een paar gesprekken gehad met m'n baas maar om weer in het echt te beginnen dat viel niet mee. Maar gelukkig ging alles goed en nu werk al weer een tijd bij hem. Samen verdelen we het werk en hij helpt me als ik iets niet weet. Heel relaxed om zo te kunnen werken hoor. En m'n Maatje kon mee. M'n baas is een grote dierenvriend en het klikte gelijk tussen die twee. Toen ging hij mee naar m'n werk en lag op een warme deken in de garage en hield alles in de gaten. De klanten kennen hem ook al en brachten soms iets te knabbelen voor hem mee. Hij werd dus goed verwend. Tegenwoordig blijft hij meer thuis.

(glimlacht en luistert, er zijn vogel geluiden te horen)

Mooi he die vogels. De natuur is echt gaaf man. En eerlijk. Er is niets eerlijkers dan de dieren. Daar zit geen kwaad in. Maar dan de mensen, de meeste zijn niet te vertrouwen en doen alles om er zelf beter van te worden.

(luistert weer naar vogels)

Echt mooi. Maar goed. Op een dag gebeurde het. Ik was aan het werk toen mijn baas riep of ik even wilde kijken naar een auto. Ik naar buiten en daar stond ze. Lange blonde haren in een paardenstaart samengebonden, blauwe ogen en schitterend figuurtje. Man we keken elkaar aan en de vonk sloeg over. Ik.. ik wist niet meer wat te doen en zij wist niet vertellen wat er aan haar auto haperde. Wat ik toen voelde had ik nog nooit gevoeld, zelfs niet bij m'n Maatje. Ik heb haar auto toen toch aan de praat gekregen. Man, ik kon de rest van de dag aan niets anders denken dan aan haar.

Een paar dagen later was ze er weer omdat er iets aan haar auto zou zijn wat ik niet gevonden kon krijgen. Volgens mijn baas was er ook niets aan de hand met die auto en wilde ze mij gewoon zien.

Dat zou wel kunnen kloppen want we hebben een afspraakje gemaakt en zijn toen ook uitgeweest. Och man wat voelde dat goed om bij haar te zijn. Het was een heerlijke avond en ik snakke niet naar drank of iets anders alleen maar om bij haar te zijn. Gelukkig had zij dat ook en maakten meer afspraakjes.

(schudt hoofd en glimlacht)

Op een van die afspraakjes heb ik mijn levensverhaal verteld. Ik had het met mijn baas en de begeleiding over gehad en die zeiden dat ik het eerlijk moest vertellen. Nou dat viel niet mee. Was die avond doodzenuwachtig en ze merkte natuurlijk gelijk dat er iets was. Ik heb toen alles verteld en met samengeknepen billen zitten wachten hoe ze zou reageren. Wie wil er nu een vriendje dat aan de drugs, drank is geweest en die ook nog eens een strafblad heeft? Ik was bang dat ze luid gillend weg zou lopen. Maar gelukkig is dat niet gebeurd. Wat geweest is geweest en je hebt bewezen dat je sterk genoeg bent om uit een diep dal te kruipen. Ik heb er alle vertrouwen in dat we samen gelukkig zullen worden zei ze. Man, man dat was het gaafste

wat ik ook in mijn leven gehoord had. De tranen liepen over mijn wangen toen ik dat hoorde. Wat was ik blij, wat was ik blij.

(wrijft door ogen en zucht eens diep)

Nu wonen we al een tijd samen. Ik ben zo gelukkig. Ik voel me zoals ik me nog nooit gevoeld heb. Samenwonen ik! Met de liefde van mijn leven! En met mijn Maatje natuurlijk. Die is nu de meeste tijd met haar samen. Twee handen en twee poten op een buik. Een paar maanden geleden had ze nog een verrassing. Ze is zwanger! Ik wordt papa! Ik!! Die zo ver in de shit gezeten heeft wordt vader!!

(gelukzalig gezicht en achterover in bank hangen, daarna recht zitten)

Maar ik word wel zenuwachtig bij de gedachte van de geboorte. Al dat bloederige gedoe. En.. en hoe hou je zo'n kleintje vast? Ik die altijd het grootste motorblok aankan maar hoe doe je dat met zo'n klein ding?

Een ding weet ik heel zeker:

??

een klein schattig meisje....

(af)

MIJN GELEEFDE LEVEN

MONOLOOG

De moeder

Auteur: Peter Damen

Rolbezetting: 1 een ietwat oudere vrouw

Korte inhoud:

Mijn leven is een monoloog die gaat over het leven van een vrouw.

Zij vertelt haar leven tot nu toe.

Wat zij doorgemaakt heeft en waar ze nu staat.

Ze vertelt dit verhaal terwijl ze op een bankje of makkelijk stoel buiten gaat zitten met een sapje.

Soms vertelt ze haar verhaal kalm, kil. Maar soms ook zeer emotioneel, vol spijt.

Een monoloog met een waarschuwing

Decor:

Het decor stelt een bankje en stoel voor buiten met een (klein) tafeltje.

MIJN GELEEFDE LEVEN

(als vrouw opkomt heeft een glas sap bij zich draait zich om)

Ik ga even in de tuin zitten hoor. Dan weten jullie waar ik ben.

(gaat zitten, slokje en glas op tafeltje)

He gezellig. Dit is en blijft het mooiste plekje van deze tuin. Het heeft even geduurd voordat ik erachter kwam maar nu zit ik hier veel. Is het maar even mooi weer of de zon schijnt dan ga ik hier zitten. Lekker rustig en mooi.

("kijkt" genietend om zich heen)

Binnen kan het soms zo druk zijn he. De meeste mensen willen altijd het laatste woord of hun mening opdringen en krijgen dan woorden. Ik kan daar niet zo goed tegen. Hou niet van lawaai, schreeuwen en ruzie. Misschien is dat nog iets van vroeger.

(zucht)

Vroeger toen ik nog thuis woonde werd er ook geschreeuwd. Vooral door mijn man. Mijn ex man of hoe zeg je dat als hij niet meer leeft? Het is al weer een tijdje geleden dat hij is dood gegaan.

(denkt na)

Ik zou niet meer weten hoe lang het eigenlijk is geleden. Ik vergeet de laatste tijd steeds meer dingen. Dat komt ook door de drank heeft een dokter eens gezegd. Dat kwam wel aan moet ik zeggen. Dacht niet dat ik zoveel gedronken heb. Het schijnt dat als je veel en lang drinkt dat je hersenen aan kan tasten. Het heeft een aparte naam maar die weet ik niet.

Als mijn man dat nou gekregen had ja dat zou ik niet vreemd gevonden hebben.

(schudt hoofd, slokje drinken)

Mijn man, die dus niet meer leeft, die dronk echt veel. Het vreemde was eigenlijk dat hij dat niet deed toen we elkaar pas ontmoetten. Hij dronk wel eens een biertje als we uitgingen maar toch niet overdreven veel.

Och we hadden toch een mooie verkeringstijd. Hij was zo attent. Bracht soms een bloementje mee of een doosje bonbons. Hij kende mijn smaak echt wel hoor. Het drinken begon eigenlijk toen we getrouwd waren. Ja de mensen noemden dat vroeger een moetje. Ik raakte in verwachting en we zijn hals over kop getrouwd. Toen was het nog een schande als je ging samenwonen of als je moest trouwen. Vandaag de dag is dat allemaal anders. Ja allemaal... anders.

(staart even voor zich uit)

Maar goed ik was dus zwanger en wij trouwen. We hadden niet veel geld en dat weinige wat we hadden moesten we in het huishouden steken want we hadden niks en onze ouders hielpen ons niet, Sterker nog die wilden niets meer van ons weten. De schande he?

Ja dat heeft vooral mijn man nogal geraakt. Die was erg ..eh samen met zijn moeder zal ik maar zeggen. Ja dat deed hem zeer.

Maar goed we hadden toch nog snel een klein eenvoudig huisje gevonden en dat zo goed mogelijk ingericht. Op zich waren we gelukkig samen. Maar ja het was wel dag en nacht werken hoor. In het begin kon ik ook nog meewerken maar toen ik op het laatst liep ging dat natuurlijk niet meer en moest hij het alleen verdienen.

Dat viel hem zwaar. Het ging even beter toen onze dochter geboren werd. We leefden op een roze wolk. Een eerlijk is eerlijk het was de mooiste, schattigste en makkelijkste baby van allemaal. Of zouden dat alle moeders zeggen?

(denkend)

??

(slokje, hoofdschudden en rondkijken)

Ja het is echt mooi hier he? We hadden vroeger niet zo'n mooie tuin. Toen we pas getrouwd waren en een eigen huisje kregen zat daar een klein tuintje bij. Ik vond het wel leuk om dat te onderhouden. Mijn man niet, die gaf niets om een tuin.

Stenen zaaien dat is makkelijk zei hij altijd. Ik vond het wel leuk van die mooie plantjes, leuk om naar te kijken ook. Maar ja plantjes kosten geld en dat hadden we niet veel. Nee, veel geld hadden we niet. Ik was altijd weer blij dat de maand om was en we niet al te diep in het rood stonden. Het was dikwijls sappelen geblazen.

(staren)

Maar waar was ik gebleven?

O ja de tuin. Nou die... nee ik had het ergens anders over. He wat dom van me. Daar heb ik nu de laatste tijd veel last van. Dan weet ik opeens niet meer waar ik het over had of wat ik aan het doen was.

Nou ja dan vertel ik wel iets. Niet dat het zo mooi verhaal is maar het is gebeurd.

Mijn man dronk nogal en ging op een gegeven moment bijna iedere avond naar zijn stamkroeg. Volgens mij is die kastelein rijk geworden van mijn man maar dat is iets anders.

Mijn man kwam dan dronken thuis som zelfs stomdronken. Hij werd echt boos als ik er iets van zei. Zo ook op een avond. Hij kwam weer een laat en ladderzat thuis. Met zijn gestommel maakte hij niet alleen mij maar ook de kleine meid wakker. Gelukkig sliep die weer snel in, het was echt een makkelijke baby. Nou ja je weet hoe dat gaat ik werd boos omdat hij zoveel lawaai maakte en hij werd woedend omdat ik iets zei van zijn drinken en lawaai maken.

Hij werd zelfs zo boos dat hij mij een klap gaf. Geschrokken keken we elkaar aan. Dat had hij nog nooit gedaan. Het was alsof hij opeens nuchter geworden was en hij bood zijn excuses aan beloofde het nooit meer te doen. Kortom we maakten het goed. En hij ging inderdaad de komende weken niet naar zijn kroeg. We waren die weken weer een echt gelukkig gezinnetje. Na die weken verviel hij weer in zijn oude patroon.

Toen ik hem vertelde dat ik zwanger was schudde hij alleen maar zijn hoofd en ging weg om later weer stomdronken thuis te komen.

Zo ging het heel mijn zwangerschap verder en ik beviel van een zoon. Gelukkig was hij bij de bevalling en ook nog eens een nuchter.

Hij was ontzettend trots op zijn zoon en maakte allemaal plannen wat hij later zou gaan doen. Van voetballen tot kamperen. Echte mannendingen noemde hij dat.

Ja, ja het enige manning wat hij weer ging doen was drinken. Het leek dat hij nog meer dronk dan eerst.

Ook werd hij steeds gewelddadiger. Hij sloeg me steeds meer maar maakte het ook weer goed met me. Och in wezen was hij niet slecht. Hij zorgde toch nog goed voor ons. Toen nog wel.

(even stil)

Eigenlijk werd het steeds erger. Hij dronk steeds meer en langzamerhand ging zijn werk er ook onder lijden. Hij kwam vaker te laat of melde zich ziek. Gelukkig had zijn baas een engelengeduld met hem. Maar goed het was ook wel een harde werker.

Op een avond kwam hij weer dronken thuis en sloeg me om niks. Dat gebeurde steeds meer. Ik had wel afgeleerd om iets te zeggen maar ik hoefde hem maar aan te kijken om een klap te krijgen. Toen ook. Het ergste was toen dat hij zijn kleine meid ook een klap gaf toen die er iets van zei. Kinderen worden tenslotte ouder en beginnen dingen te zien en te zeggen.

Man wat schrok ik. En hij. Weer beloofde hij dat hij het nooit meer zou doen en weer bleef hij een tijdje thuis.

(zucht)

Maar het hield geen stand. De drang naar drank was sterker en hij verviel weer snel in zijn oude patroon. Soms kreeg ik klappen en de kinderen een duw of een stevige tik. Had ik toen maar actie ondernomen, was ik toen maar gevlucht of weggegaan dan was het allemaal anders gelopen.

Maar ik hield van die man. Hij had ook zijn lieve kanten. Als hij niet dronken was en dat gebeurde ook kon hij zo lief met de kinderen spelen. Zondagsmiddags deden we wel eens spelletje. Je weet wel Monopoly, ganzenborden van die dingen. Dat was heel gezellig.

Maar ja er waren ook andere tijden.

??

Ik had toen mijn boeltje en de kinderen moeten pakken en weg moeten gaan. Maar ik kon dat niet. Zeker toen hij zei dat we dat meer moesten doen. Dat was echt gezellig zo samen drinken.

Ja, ja echt gezellig.

(hoofd schudden en glas leegdrinken)

In eerste instantie was het ook gezellig. Hij ging zelfs niet meer naar zijn kroeg. Nee hij haalde de drank in huis. Dat was goedkoper en gezelliger volgens hem. In het begin beloofden we elkaar dat we alleen 's avonds zouden drinken als de kinderen op bed lagen. En we hielden dat ook nog vol. ... Even ...

Daarna begonnen we al te drinken als we aten en toen als hij net uit zijn werk kwam. Kortom steeds eerder en steeds meer.

We nou ja ik had niet door dat ik de kinderen verwaarloosde. In het begin maakte ik nog wel eten maar dat werd ook steeds minder en op een gegeven moment moesten de kinderen maar voor zichzelf zorgen. Ik haalde nog wel wat te eten in huis moest toch drank halen dus dat ging in een moeite door.

We konden ook steeds minder hebben van de kinderen, ze moesten niet zeuren. Gelukkig zorgde de oudste nog voor de jongste maar ja dat liep op een gegeven moment ook mis. Heel erg mis zelfs.

Op een dag stond er een vriendelijke dame voor de deur. Ze was van de kindbescherming zei ze en wilde eens praten.

Gelukkig was mijn man ook thuis, die had zich die dag net ziek gemeld. Nou we hebben gepraat en we hebben ook gezegd dat we wel wat dronken maar niet teveel. Ha niet te veel. We zopen als ketters leek het wel.

Maar goed we beloofden beterschap tegen die mevrouw en we meenden het nog ook!

Even

(kijkt op naar zijkant)

Wat? Ja ik lust nog wel iets. Ik kom eraan.

(af naar zijkant even later op met vol glas)

Och nu vergeet ik weer dat lege glas. He wat vervelend nou.

(zitten slokje drinken, rondkijken)

He, echt lekker dat vers geperste sinasappelsap. Het is mooi hier he? Ik vind dit het mooiste plekje van deze tuin. Ik zit hier vaak. Dat vind ik echt fijn. Lekker rustig. Heb ik soms behoefte aan. Binnen kan het soms zo druk zijn he. Al dat gekwetter en geruzie. Moet ik niet hoor.

Maar wat was ik ook weer aan het vertellen? Waar was ik gebleven?

Had ik al verteld dat er een mevrouw langsgekomen was? Zij was.. waar was ze ook weer van? Zou het kunnen van de kindbescherming? Dat weet ik niet zeker meer.

Maar goed ze had wat gemopperd en eerlijk gezegd had ze wel een beetje gelijk. We dronken echt teveel. We beloofden elkaar dat we niet zo veel meer zouden drinken en we hebben daar ook aan gehouden. Zeker voor een paar weken. Maar ja je weet hoe dat gaat he. Je krijgt een tegenslag en je grijpt dan weer naar de fles. Ik zeg niet dat het goed is maar zo gaan die dingen. De een pakt een sigaretje en wij dronken een borrel. Misschien wel iets teveel maar ja.

Achteraf gezien dronken we veel te veel maar dat heb je niet door als je daar mee bezig bent. Dat bleek ook wel want mijn man kreeg op een gegeven moment ontslag. Volgens zijn baas was hij niet meer te handhaven of zoiets. Lulkoek natuurlijk als ze een hond willen slaan hebben ze gauw genoeg een bezem gevonden. Maar goed hij zat dus thuis. En ja dan gaat het snel he.

Het duurde niet lang of die mevrouw stond weer voor de deur. Ze was nou niet zo vriendelijk meer. Ze mopperde stevig. En dat ging mijn man te ver. Hij heeft haar bij haar arm gepakte en buiten de deur gezet. Ja zeg je laat je in je eigen huis toch niet op zo'n manier de les lezen? Nog wel door een vreemde! Kom op zeg. Dat ze dat niet snapte.

(hoofdschudden en drinken)

Echt lekker. Zou dat vers zijn of uit een pak? Nou ja het is in ieder geval lekker.

Eens kijken.. O ja die mevrouw? Toch?

Nou we dachten dat we ze niet meer zou zien. Hadden we gedacht. Na een paar dagen kwam ze terug. Met de politie en een of ander dwangbevel of zoiets dat ze de kinderen mee nam. Nou mijn man helemaal door het lint natuurlijk. Op zich begrijpelijk allemaal. Welke goede ouder laat zijn kinderen zomaar meenemen?

Ik dronk en ik kon echt niet meer stoppen. Heel vaak dacht ik als ik deze borrel leeg heb stop ik, dit is echt de laatste, maar ja dan word je wakker en je denkt aan je man, aan je kinderen; je raakt verstikt in je verdriet.

Ik merkte zelf wel dat ik steeds verder wegzakte maar geloof ik kon er echt niks tegen doen. Er kwam een moment dat niks me meer interesseerde. Ik wilde nog maar een ding, drinken of dood. Of zijn er dat eigenlijk twee?

Maar goed ik was zover weg dat ik niet meer weet wat ik deed.

Ik weet nog dat ik opeens een hoop lawaai hoorde. Zo in de verte. Je weet wel dat heb je soms ook als je net wakker wordt. Dan hoor je wel iets maar je kunt het niet thuis brengen.

Ik weet nog dat ik mijn ogen open deed en dat ik een broeder van de ambulance zag die over me heen boog. Daarna was ik weer weg.

(drinken en rondkijken, trui/vest strakker trekken)

Het gaat volgens mij betrekken. Als het zonnetje zo weggaat wordt het opeens een stuk killer. Ja het weer is net als het leven, als de zon uit je leven gaat wordt het ook steeds killer.

Maar hoe kwam ik hier ook weer op?

(nadenken)

Ik weet het niet meer. Had ik het er niet over dat ik in het ziekenhuis lag? Ik geloof het wel.

Goed dus. Ik werd wakker en wist toch niet waar ik was. Ik raakte in paniek want zeg nou zelf; ergens wakker worden en niet weten waar je bent. Daar raakt ieder mens toch van in paniek? Nou ik wel in ieder geval. Gelukkig kwam er een zuster en die vertelde dat ik het ziekenhuis was. Het scheen dat ik gevallen was en een dagje daar gelegen heb. De politie heeft toen de voordeur opengemaakt en mij gevonden. De ziekenwagen heeft mij toen naar het ziekenhuis gebracht. Ik moet je eerlijk zeggen dat ik daar niets meer vanaf weet.

Ik heb toen een paar dagen in het ziekenhuis gelegen en ben toen naar een soort van opvanghuis gegaan. Daar hebben ze me uiteindelijk zover gekregen dat ik niet meer drink. O dat wil niet zeggen dat ik geen zin had in drank maar met gesprekken en medicijnen ben ik nu zover dat ik niet meer drink.

In dat opvanghuis heb ik mijn leven weer zo goed mogelijk opgevat. Ben weer gewoon gaan eten, ben zelfs gaan werken. Ja eerst in de keuken, daarna in de huishoudelijke dienst. Dat vond ik nog leuk ook.

Ik heb daar wel geleerd dat structuur in je leven belangrijk is. Man, ik wist nog niet eens wat structuur was, laat staan dat ik vond dat het belangrijk is. Maar gewoon op tijd opstaan, werken en op tijd naar bed is bijna het belangrijkste.

??

ik heb hem nog bewaard. Daar schreef ze in dat het goed ging met haar. Ze had het ook moeilijk gehad maar was nu op de weg omhoog. Gelukkig.

Ik heb haar toen ook een brief terug geschreven hoe het met me was en zo van die dingen.

Na een tijdje kwam die mijnheer weer, tenminste hij vertelde dat hij al meer was geweest en die stelde voor dat we elkaar zouden ontmoeten. Er zou dan ook iemand van hun aanwezig zijn. Om op alles te letten. Net alsof dat nodig zou zijn.

